

AL ALVAREZ
«Alimentar a la bestia»

LIBROS DEL ASTEROIDE
160 PÀGINES

Superar els límits ▶ Libros del Asteroide publica «Alimentar a la bestia» una sèrie de cròniques d'Al Alvarez sobre les perilloses aventures de Mo Anthoine, un dels millors escaladors del seu temps

La bèstia que tots tenim a dins

Libros del Asteroide publica un dels clàssics de la literatura de muntanya, *Alimentar a la bestia*, un apassionant relat d'aventures en què Al Alvarez descriu la vida de Mo Anthoine, un dels millors escaladors del seu temps.

MATÍAS CROWDER

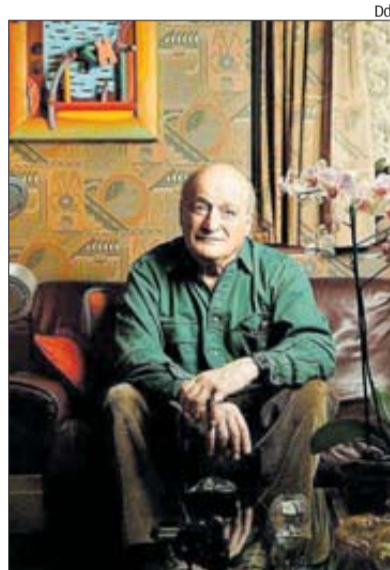
■ La bèstia és part de nosaltres mateixos. Durant segles s'ha intentat suprimir, ignorar, fer callar, però és inútil. Perquè la bèstia té una característica: si no li dones de menjar, et menja. La bèstia és allò que et porta a intentar l'impossible, només per saber fins on ets capaç d'arribar. La que t'exigeix que superis el límit. La seva manutenció t'alliberarà, la seva fam t'embogirà. I això ho saben del cert els escaladors, que es llancen a la conquesta d'un cim amb l'única finalitat d'alimentar-la. Arribar al cim és una cosa que va molt per darrere.

Es podria dir que Julian Vincent «Mo» Anthoine s'ha especialitzat durant tota la seva vida a l'escalada, ha recorregut el món, ha format part d'aventures increïbles, s'ha jugat la vida i s'ha salvat pels pèls. Però seria una veritat a mitges. En realitat l'Anthoine al que s'ha dedicat és a alimentar la bèstia. Una que, si escolta,

creix amb cada desafiament. Al Alvarez, el polifacètic escriptor, editor i crític literari, l'acompanyarà en diverses d'aquelles aventures.

El relata el mateix Alvarez en una d'aquelles fabuloses cròniques que vessa en les pàgines d'*Alimentar la bèstia*. El 1964 els sorprèn la nit en trajecte al pic de les Dolomites (Itàlia), sobre una paret de 600 metres. Durant tot el trajecte han estat seguint, costa amunt, una de les seves tantes cascades, motiu pel qual es troben xops. Encallats en una cornisa, Alvarez escolta que de sobte es fa un silenci sepulcral. I és que la cascada s'ha congelat. És quan sap que el fred que els espera per passar la nit els pot matar.

En comptes de deixar que els faci presa el pànic, Mo fa broma durant tota la nit, apallissant a l'escriptor amb la finalitat que aquest mantingués la circulació. Aconsegueixen així mantenir-se desperts mentre fumen cigarrets. Alvarez escriuria un relat de ficció de l'incident per a *The New York Times* anys més tard. El títol de el llibre, *Feeding the Rat*, va derivar de la caracterització d'Anthoine de la seva necessitat d'aventura com una rata que el rosegava. Primer assaig d'aquest meravellós llibre que es convertiria en un

Al Alvarez.

clàssic de la literatura de muntanya.

Una altra de les aventures genials d'aquest llibre són les expedicions al Himàlaia. Especialment l'ascens el 1976 a la torre El Ogre. En una de les seves parets, un escalador rellisca fent ràpel en una placa de gel i cau trencant-se els dos turmells. Un altre es trenca diverses cos-

telles. Estan molt lluny de la base i més lluny encara de la civilització. A més d'això, una tempesta de neu no els deixa sortir d'una cova on es refugien. L'escalador ferit farà el descens de genolls. A la primera base no hi ha ningú. Així que Mo, sense menjar durant dies, a la vora de l'esgotament, farà els cinquanta quilòmetres a peu fins al primer poble per demanar auxili. Si no hagués estat per la seva enteresa, tots haguessin mort.

A Mo Anthoine no li interessa la fama. És, ho ha estat durant tota la seva vida, un home discret amb una vida extraordinària. Un dels millors escaladors del seu temps que a la muntanya no va buscar cap rècord. Ni tan sols li interessa, assegura, arribar al cim. I dirà que ho fa per estar un temps amb amics en una experiència, la de nodrir a la bèstia, que els unirà com res s'uneix a un grup d'éssers humans.

La seva última expedició va ser un intent el 1988 sobre la muntanya Everest, que va fracassar a l'hora d'arribar al cim però va establir una nova ruta a la Aresta nord-est fins a la conjunció amb l'Arista nord. Mo Anthoine moriria a l'any següent d'un tumor cerebral a casa de Gal·les.